

Pôstna večiereň 3 Šancu chytiť za pačesy

Ľudstvo sa nachádza v kríze. Napriek tomu, že človek z každej strany počúva, aké je to s nami zlé, len málokto sa utieka k Pánovi. Je toľko možných ponúk, že je si z čoho vybrať životnú cestu pre seba. Napr. je tu **viera v zdravotníctvo** a zdravotníkov, ktorí celú situáciu majú vyriešiť. Vďaka Bohu za každého, kto obetavo slúži aj v tomto ťažkom čase (a nie sú to len zdravotníci, ale aj kamionisti, kuriéri, predavačky, pekári, výrobcovia potravín, pestovatelia plodín....). Ale pravda je taká, že lekár lieči, no Pán Boh uzdravuje. Sú tu **ponuky pozitívne myslieť**, pretože pozitívne myšlienky majú moc. Spomeňte si však na chvíle, keď ste si mysleli, že všetko dobre dopadne a skončilo to zle ;-) Alebo sú dnes ľudia vyzývaní k tomu, aby **pestovali jogu, klaňali sa sochám, modlili sa k svätým, uchovávali si doma slonov pre šťastie alebo zdieľali nejaký status na internete**, ktorý im prinavrátí zdravie. Keby to bolo také ľahké... Málo kde však človek skutočne a úprimne hľadá Boha, tú našu poslednú a jedínú istotu pre tento, no najmä pre večný život. **Aj v takýchto chvíľach máme asi obavu, že viera v Boha je hlúposť alebo že Boh od nás niečo bude chcieť, že sa Mu musíme zaviazať. Mnohí ľudia to odmietajú, pretože ako náhle skončí toto korona-obdobie skončí viera mnohých. Lebo často Hospodina hľadáme iba preto, lebo sa nám vodí zle. Tak ako kráľ Jarošeám.**

Program:

1. Privítanie
2. Predspev: Neopúšťaj ma...
3. Pieseň č. 117
4. Pozdrav
5. Kolekta
6. Čítaný text 1 Kráľov 14:4-20
7. Pieseň č. 532
8. Kázeň
9. Pieseň č. 414
10. Antifóna č. 29
11. Kolekta
12. Áronovské
13. Pieseň č.

„Preskúmaj ma, ó Bože, poznaj moje srdce, skús ma a poznaj moje myšlienky. Vid', či som na ceste do trápenia a veď ma cestou večnosti“ (Ž 139).

1 Kráľov 14:1-3 *„V tom čase ochorel Jarošeámov syn Abija. Vtedy povedal Jarošeám svojej žene: vyber sa a preobleč sa, aby nepoznali, že si žena*

Járobeámova a chod' do Šíla. Tam je prorok Achija. Ten mi povedal, že budem kráľom nad týmto ľudom. Vezmi si do ruky 10 chlebov, koláče, krčah medu a chod' k nemu. On ti oznámi, čo bude s chlapcom“.

Aj vo vz'ahoch ľuďi to tak chodí, že máme predstavu: ak mi raz odpustil, odpustí mi znova, ak raz zabudol, znovu zabudne, ak ma raz prijal a pochopil, môžem to znovu očakávať. Lenže ono tak celkom nefunguje. Všetko záleží aj od situácie, aj od postoja daného človeka. To len my si naivne myslíme, že sa môžeme správať akokoľvek chceme a ľudia nás budú mať vždy radi, budú nás akceptovať a prijímať. Toto prenášame aj do vzťahu s Pánom Bohom. Príkladom v tom je nám kráľ Járobeám.

Jeho syn ochorel a on hľadal pomoc. Pravdepodobne skúsil všetky formy lekárskej starostlivosti vo vtedajšej dobe, veď bol kráľ. Možno bol vzývať aj všetky božstvá, ktorým postavil oltáre, lebo človek nič za takú modlitbu nedá. Ani jedno však nepomohlo a tak sa rozhodol skúsiť šťastie u Hospodina, konkrétne u Jeho proroka Achiju. Už raz s ním mal dobré skúsenosti. Achija bol ten prorok, ktorý roztrhol Járobeámovi plášť a vyslovil proroctvo o tom, že kráľovstvo Izraela bude rozdelené medzi Járobeáma, ktorému pripadne väčšina ľudu a Rechabeáma, potomka Šalamúnovho, ktorému pripadne iba jeden kmeň Izraela. **Ak vtedy Achija pozitívne prorokoval, v prospech Járobeáma, je pravdepodobné, že aj v tejto situácii pomôže.** Ale aby to nikto nevedel, možno aby ani prorok nezistil, že to kráľ má problémy a obracia sa s prosbou na neho, prikázal svojej žene: buď herečka a presvedč proroka svojim postojom, aby nášho syna zachránil.

To sme my, ľudia. Keď sa nám niečo zlé deje, pribiehame k Hospodinovi ako takí psíci, aby sme Ho svojim pokorným pohľadom motivovali k pomoci. Dúfajúc, že neprekukne našu neúprimnosť a chvíľkový výlev viery. Lebo po tom, ako niečo od Pána dostaneme, plánujeme sa vrátiť späť k nevere. **Lenže Pána Boha nie je možné oblafnúť. Pán Ježiš nám vidí až do srdca, do tých najtajnejších útrob, až tam, kde ani my sami nedovidíme.** On nám aj vlasy na hlave spočítal a pozná každú našu myšlienku, dokonca o nás vedel skôr ako sme sa narodili, už dávno sme boli súčasťou Jeho plánov. Preto si naivne myslieť, že Pán Boh sa dá oklamať, je to najhoršie klamstvo, ktoré robíme sami na sebe. *Nestačí prezliecť „kabát“, treba vymeniť srdce, aby sme sa mohli postaviť pred Hospodina a to nielen teraz, ale aj každý deň nášho života, aj pri poslednom súde. Bud' me voči Bohu úprimní, veď On o nás všetko vie.*

Nielenže Pán Boh synovi kráľa nepomôže, ale Achija vyslovuje voči celému kráľovskému domu Boží súd. Kráľ dostal šancu žiť svoj život podľa Božích noriem. Dostal kráľovstvo, mal zachovávať Pánove prikázania, mal Mu byť verný, ale on to nedodrжал. Preto musí prijať trest. **Poviem si: ved' jasné, však si to zaslúži.** No stalo sa aj to, o sto rokov neskôr, že taký trest prijal na seba niekto, kto neurobil nijaký hriech. Bol bez viny a predsa bol potrestaný tým najťažším trestom – smrťou v odlúčení od ľudí aj od samotného Boha. Napriek tomu, že bol poslušný svojmu Otcovi až do smrti, musel prejsť ťažkou skúškou trápenia, prenasledovania, bičovania, odsúdenia, nenávisť, smrti, pekla... Napriek tomu, že bol poslušný a verný, bol potrestaný a pretrpel si to, čo by si nikdy nezaslúžil. On ten kríž na seba vzal dobrovoľne, hoci si ho zaslúžili niešť iní. **Poviem si nespravodlivosť: ved' si to nezaslúžil.** A predsa aj Járabeám aj Ježiš boli potrestaní pre nás. Ten prvý ako výstraha, aby sme sa obrátili. Ten druhý ako jediná šanca pre našu záchranu.

Pôstna doba nám ukazuje tieto dve cesty. **Cestu pokánia a zanechania hriechov.** Je to cesta, po ktorej mal ísť Járabeám, ale nešiel, pretože si chcel žiť podľa seba, bez Boha. No my máme šancu. Stále je tu Božia milosť, ktorej sa môžeme chytiť. Práve táto Božia láska voči nám, nám uľahčuje vyznávanie hriechov, opustenie zla a život vo vernosti voči Pánovi. ***Ešte stále máme šancu, tak si ju nepremrhajme. Nech nám Pán Boh odpustí všetky naše viny a pomôže nám žiť podľa Jeho prikázav.*** Pôstna doba nám však ukazuje aj **cestu odpustenia a nádej večného života.** Je to cesta, ktorú nám pripravil a vydobyl Boží Syn tým, že šiel na kríž kvôli nám. Lebo keby sme boli ponechaní na seba a svoju dokonalosť, nikdy by sme nemohli uzrieť nebeského Otca a prijať Jeho milosrdenstvo. Boli by sme zostali v hriechoch, umreli vo svojej nevedomosti a pýche, boli by sme zatvrdení tak, že by sme nehl'adali Pána. ***Ale to, že Ježiš prešiel cestou zla, smrti a kríža, nám umožňuje vnímať, že sme Pánom Bohom prijatí, nie odmietnutí. Je nám odpustené a my sme si ako noví ľudia smerom k večnému blahoslavenstvu. Je to len na našej osobnej voľbe.***

V dnešnej dobe, možno ešte viac ako v minulosti, nás od Pána Boha môže odlákať príliš veľa vecí. A my Ho potom vnímame už len ako poistku. Dokonca sa aj teraz mnohí z Neho vysmievajú. Je smutné, že je to tak a že si nevedomujeme, že **všetky situácie v našom pozemskom putovaní sú nám dané ako šanca na zmenu, ako možnosť žiť inak, bližšie k Bohu.** **Kiežby sme to dokázali, kiežby sme sa pre Pána každý deň rozhodovali, kiežby nám to vydržalo aj po tom, ako skončí táto pliaga.** **Kiežby sa Pán stal skutočne našim Spasiteľom, Pánom a Priateľom nielen teraz, ale aj po zvyšok nášho života.** **Pretože, kto s Ježišom žije a kto sa Mu odovzdá, ten môže mať nádej a pokoj.**

ktorý tento svet dať nemôže. Lebo podobne ako my, aj tento svet speje do záhuby. Jediný, kto vytrvá je Pán Ježiš a každý, kto Mu dôveruje a kto sa Neho spolieha. Sme to aj my? A budeme naďalej verní, aj keď nám Pán Boh dá všetko, čo chceme? Budeme verní aj vtedy, keď nám nedá to, o čo Ho žiadame? Amen.

Modlitba: *Pane Ježiši Kriste, Ty si jediná nádej tohto sveta aj nás. Ty si náš Pokoj, pretože prinášaš zmierenie s nebeským Otcom. Ty si naša spása, lebo v Tebe nachádzame cestu do večného života. Ty si Zdrojom dobrých a dokonalých darov, ktoré nezhnú s týmto svetom. Lebo majú trvalú hodnotu a sú pevne ukotvené v Tvojej láske voči nám. Ďakujeme Ti za Tvoju milosť a milosrdenstvo, ktorým nás držíš vo svojich mocných a milujúcich rukách. Odpusť nám, ak Ťa berieme ako poslednú možnosť, po vyčerpaní všetkých ostatných. Ak sa na Teba obraciame iba vtedy, keď sa nám nedarí a keď si sami nevieme rady. Odpusť nám, ak neplníme svoje sľuby, ktoré dávame v čase ťažkostí a zabúdame na to, čo sme vyznávali, keď je nám už lepšie. Zmiluj sa nad nami, nad Slovenskom, nad svetom, nad svojou cirkvou, lebo nemáme iného Spasiteľa, iba k Tebe smieme volať a prísť. Ďakujeme Ti, že si nás prišiel zachrániť z tohto sveta žiaľu a bolesti, ktorého sa tak zubami-nechtami držíme. Lebo máš pre nás pripravené niečo oveľa lepšie a to je večnosť v Tvojej blízkosti, v Tvojom kráľovstve, tam, kde nebude nič, čo by nás ohrozovalo, čo by nás zničilo. Tam budeš Ty a s Tebou všetko, čo potrebujeme k životu. Neopúšťaj nás, ale obráť k nám svoju milostivú tvár. Nech Tebe slúžime a na Tebe sa spoliehame dnes i naveky. Otče náš....*